

PROSTOR

zprávy
reportáže
názory
kultura
zábava
sport

časopis třineckého gymnázia

4. číslo (prosinec 2000) / 3. ročník

cena: 2,- Kč

Prostor získal grant

Redakce Prostoru získala grant od nadace Open Society Fund Praha na podporu realizace a tvorby tohoto studentského časopisu.

Tímto grantem se také časopis stal plně finančně nezávislý na škole, která již nehradí ani kopírování ani papíry. Věřím, že přestane čelit nátlakům některých vyučujících zrušit nebo omezit Prostor bez odůvodnění a metodami, které jsou doopravdy zvláštní a nedělají dobrou „vizitku“. Redakce časopisu Prostor hradí veškeré náklady a výdaje spojené s realizací a tvorbou tohoto časopisu. Prostor nechce a nikdy nebude čelit pochybným nátlakům některých vyučujících omezit nebo zrušit tento časopis, omezit redaktory nebo studenty v psaní.

Cílem Prostoru bylo a stále je být objektivním časopisem. Prostor dává každému možnost napsat článek, vyjádřit svůj názor, problém. Snažíme se také tyto problémy řešit.

Cílem časopisu je, aby všichni:

- ✍ byli plně informováni,
- ✍ měli možnost něco napsat a publikovat (článek, báseň...),
- ✍ měli možnost si přečíst názory, články ... profesorů, svých spolužáků, studentů z jiných škol, zajímavosti, reportáže nejen ze školy, názory jiných lidí, třeba slavných osobností v rozhovorech,
- ✍ se také čtením nebo psaním článku pobavili a odreagovali od, podle mě, stereotypního, těžkého a stresujícího života studenta.

V literárních soutěžích se vás také snažíme motivovat v psaní, protože si myslím, že každý by měl umět vyjádřit svůj názor nebo napsat článek a nestydět se za svou tvorbu.

Časopis bychom chtěli zkvalitnit o reportáže, fotky a jiné zajímavé články a rozhovory. Pokud by někdo z vás chtěl udělat nějakou zajímavou reportáž odkudkoli, fotky, rozhovor s někým, hodilo by se to do časopisu a bránilo by vám v tom cokoli (např. zajištění, náklady s tím spojené - jízdné, vstupné, fotky ...), pak se domluvte s redakcí a nemožné se může stát možným.

Prostor je váš časopis. Nebojte se vyjádřit svůj názor, napsat článek, báseň, návrh, připomínku nebo cokoli jiného, protože dáváme prostor všemu a všem. Časopis tvoříte i vy a vaše návrhy, připomínky, texty jsou naší prioritou. Prostor je tu pro vás.

Kamil Mrázek

Sedmnáctého

Letos poprvé si lidé maličko uvědomili toto datum. Ale jen proto, že byl státní svátek. Den boje studentů za svobodu. Kolik lidí něco ví o tomto datu? My studenti, konečně i profesori, ti byli přece taky studenti, musíme vědět, o co ten den šlo. Nebudu to definovat slovo od slova, na to jsou chytré knihy. Proč se ale začali bouřit studenti? Proč ne budoucí podnikatelé,

vojáci, učitelé, státníci? Proč zrovna studenti, národ věru zajímavý a podivný, téměř jako hobiti. Co je to hobit? To je dlouhé povídání. Byli to ale taky podivní. Odpovím vám sám: protože my, studenti, jsme to jediní nevydrželi a strhli tu lavinu. Stejně jako v roce 1939. Stejně jako v roce 1989. Uděláme to klidně znovu. Jako první jsme se vzbouřili proti totalitě.

Předvánoční stres

Každý z nás určitě pozoruje určité změny v chování a atmosféry ve svém okolí. Prodáváči a prodavačky zdobí své krámký a malé děti (možná i vy) předstírají hodné a chytré děti, aby pod vánočním stroměčkem nenašly jen shnilé oškrabiny od brambor.

A stromy, jenž na jaře a v létě poskytovaly soukromí milencům, jsou teď holé. To vše a další věci (čert s dlouhým jazykem, zima, vlhko ...) na nás musí působit, ať chceme nebo ne, a proto by měli profesori (na které to jistě působí také) méně zkoušet a místo zkoušení by měli se studenty prozpěvovat koledy.

Rudolf

Třídní schůzky

Třídní schůzky - pohroma každého „řádného“ studenta nás zase navštívily. Tak co ještě žijete? Doufám, že jo. Mě osobně se letos opravdu zadařilo. Mí draží rodičové zrovna neměli čas jít na třídní schůzky, a tak jsem byla celá šťastná, ale jen do doby, kdy mi maminka sdělila, že zítra očekává papírek od pana profesora s mými čtvrtletními známkami (ááá). Říkám si, klid papírek přepíšeš „nedůležité údaje“ vynecháš a je to v suchu. Ale chyba lávky, maminka má doma pěkně schovaný papírek

V tomto čísle:

Otázky a odpovědi:

Mgr. R. Cieslarová

Anketa:

zaměstnání

Vánoce

Klady a zápory

Bažantnice, názory

Reportáž z hokeje:

Slávia - Třinec

z loňska a bude se porovnávat. A já nejsem zrovna šikovný padělatel (ááá). No nic budu muset s pravdou ven. Možná že mě dokonce v příštím století pustí i někam ven. Ale pan profesor mě mile překvapil. Mí profesori se nade mnou slitovali a dali mi lepší známky než jsem čekala. (Ale moc se neraduju protože vím, že o pololetí uslyším asi tak desetkrát výrok: „Na čtvrtletí jsem ti přidal na pololetí ti uberu!“-ááá). Ale i přesto vám draží profesorové DĚKUJI, DĚKUJI, DĚKUJI!!!

E

Studenti, ne nikdo jiný. Národ chytrý a čestný. Nezapomínejme na historii. Slavme a veselme se, a doufejme, abychom znovu nemuseli povstat. Myslím si ale, a mám z toho trochu strach, že dnes by studenti možná ani nevstali. Proč? Myslím si, že nám chybí něco, co nás odděluje od těch minulých studentů. Ona houževnatost a bojovnost. Ona moc něco zvrátit. Je ale docela možné, že se ve vás (nás) mylím. Určitě se mylím.

Studenti jsme přece stále stejní. Tak tedy, nezapomínejme na 17. listopad. Nečekám, že bude ceněn víc než 24. prosinec nebo tvé osmnácté narozeniny. To ne. Ale připomeň si ten den jako boj, chuť něco změnit, ovlivnit. Tak bychom tento den měli brát. **David Heczko**

Dáváme prostor všemu a všem (bez cenzury)

Právo nikoli rudé

V poslední době blížících se Scio testů jsem vycítil jakýsi chlad a nervozitu vycházející z profesorů. Závěr ze studentské rady je jasný – ze Scio testů nemůže být brán ohled na klasifikaci, dokonce nelze ani přihlížet ke klasifikaci. O den později jsem se přesvědčil o opaku. V 5.B nám pan profesor Filipec řekl, že bude přihlížet ke klasifikaci v rámci procentuální úspěšnosti. Začínal jsem nechápat. Testů je hodně. Jsou dobrovolné. Bylo nám řečeno, že je musíme psát. Musíme = dobrovolné. Opět nechápu. Dělá si tady z nás někdo srandu? Nebo jenom straší? Nebo oboje? Ať je to tak nebo tak, něco tady nehraje a já to zjistím.

Pokud pan profesor Filipec chce přihlížet v klasifikaci k Scio výsledkům, odmítnu psát test z matematiky a uvidím ... Povím vám potom, jestli mě potrestali, nebo ne. No, vlastně, asi ano. Líbí se mi názor některých profeso-

Vánoce

Už zas, už zase jsou tady! Nikdo se jim nevyhne! Nikdo nemá šanci! Opět se přiblížily Vánoce a s nimi i vánoční nálada. Z televize na nás „zírají“ reklamy, ve kterých je mnohokrát skloňováno slovo Vánoce. Jak se zdá, všichni si k Vánocům přejí mobil. A přitom popohánějí Ježíška, aby šel (go Ježíšku, go).

Další připomínka Vánoc na nás číší z výkladních skříní obchodů. Baňky, které jsou zavěšeny kolem výkladů, se svým stářím téměř rozpadají.

Všichni začínají mít tu příjemnou předvánoční náladu. Jen kantorům to nějak nedošlo! Přece čas vánoční má být klidný, bez prověrek, bez zkoušení, zkrátka jen pohodové hodiny. Dívat se na dokumentární filmy

ru, kteří se sice budou starat o naši úspěšnost, ale rozhodně nebude Scio bráno jako počáteční start k třídnímu teroru a destrukcím (doufám). Práva studentů jsou jasná, jsou ve školním řádu. Práva dětí jsou také známa. Práva člověka – samozřejmě. A přitom existují neustále výjimky – tu tohle, támhle to. Je sice fakt, že si myslíme, že kolem nás se točí svět. Že jsme někdo, že jsme chytřejší než profesori. Že jsme hvězdy, super a bez chyb a nějaký profák mi nebude křížit plány. Já mu hnedka povím, co si myslím ... Studenti jsou velice vznětliví, ale i citliví lidé. Už zasáhli do toku našich dějin. Jsou pyšní ale i skromní. Jsou to prostě lidé, nad kterými si psychologové lámou roky hlavy. Nesnažte se nás pochopit. Žijme spolu v míru. Mějme se rádi. Bude nám tady lépe ...

David Hezcko

jako třeba Mrazík.

Bohužel profesori nejsou jedinými barbary, kteří znepříjemňují vánoční čas. Může to být i starost, jaké koupit vhodné dárky rodině a přátelům. Nejlepší je prý koupit drát do nosu. A když už někomu koupíte opravdu hezký dárek a ten dotyčný vám odpoví: „Jé, to je hezké, to už mám, ale nevadí, aspoň mám dárek pro taťku.“, je to k zešílení!

Ale co, Vánoce přicházejí a odcházejí, ale my zůstáváme. Takže to berte s klidem a těšte se na ten očekávaný Štědrý den. Možná pod stromečkem objevíte něco moc hezkého, třeba drát do nosu.

Jetel

Mobily ne? ANO!

Takový mobil může být velmi užitečná věc. Například z něj můžete při písence poslat esemesku kamarádovi, který má zrovna výtvarku a on vám pomoci zprávy napoví, kdo napsal Hamleta nebo jinou věc, kterou zrovna nevíte a kterou si on najde pohodlně v sešitě, zatímco vy se tváříte, že usilovně píšete rozsáhlou odpověď.

Mobil vám dokonce může zachránit i život. Když zrovna umíráte nudou v hodině ZSV, tak si třeba můžete zahrát hru nebo si můžete psát s kamarády z jiné školy nebo, ale to jen u některých mobilních telefonů, můžete třeba surfovat na Internetu. To by bylo všechno krásné, ale jsou tu i horší vlastnosti tzv. tydlifonů. Napří-

ANKETA

zaměstnání

Odpovídalo 46 studentů.

✍ **Chcete dále studovat na vysoké škole?**

ano (43), ne (0), ještě nevím (3)

✍ **Máte už představu o vašem budoucím povolání (zaměstnání)?**

ano (15), ne (26), přibližně (4), nevím (1)

✍ **Chtěli byste spíše pracovat někde tady nebo byste dokázali jít za prací kdekoliv?**

někde tady (10), kdekoliv (30), podle dálky (2), jinde (2), nevím (2)

✍ **Chtěli byste pracovat v zahraničí? Pokud ano, kde?**

ne (17), možná (4), nevím (4), Amerika (4), Francie (3), Evropa (2), Velká Británie (2), Německo (2), Španělsko (1), Finsko (1), Afrika (1), Indie (1), Norsko (1), Austrálie (1), Kanada (1), Borneo (1)

✍ **Kolik byste chtěli vydělávat (měsíčně)?**

hodně (12), co nejvíc (7), 15 000 (5), 50 000 (3), abych vyžil (3), tak, aby to stačilo (2), 80 000 dolarů (2), nemám představu (2), 20 000 (1), 80 000 – 100 000 (1), nevím (1), průměrně (1), slušný standard (1), strašně moc (1), 7 000 (1), 10 000 (1), 30 000 dolarů (1), 2 – 3 mil. dolarů (1)

✍ **Za jakou minimální měsíční výplatu byste pracovali?**

10 000 (7), 15 000 (6), 20 000 (5), 5 000 (5), 6 000 (4), 9 000 (3), 100 000 (2), 8 000 (2), 7 000 (2), podle vzdělání (2), víc než podpora (2), podle doby (2), nevím (2), 2 000 dolarů (1), za pohlavní styk (1)

✍ **Chtěli byste být (nebo chcete být) spíše:**

zaměstnanec (pro nějakou firmu pracovat):

17 studentů

zaměstnavatel (mít vlastní firmu a zaměstnávat lidi):

12 studentů

soukromník (být sám na volné noze a vydělávat podle potřeby)

17 studentů

✍ **Děkujeme za vaše odpovědi**

Helena Uhlářová, Marie Kolářová,
Petra Lancová, Petra Drongová

Lidé nesouhlasí s pravdou nejčastěji proto, že se cítí uražení formou, v níž se jim pravda podává.

(Tolstoj)

klad jejich odporný zvyk zvonit v hodině francouzského jazyka, což může skončit také letem mobilu z okna. Nebo se vám taky může stát, že když se spolehnete na radu mobilu a jste úplně dutí, najednou vám dojde baterka a jste takzvaně v ... Nebo očekávaná nápověda přijde v podobě SMSky, ale zrovna ve chvíli kdy nad vámi

stojí profesor a diví se, jak vám ten mobil pěkně pípá. (Mobil opět letí z okna a vy máte samozřejmě za pět.)

Takže co? Já radím mobily používat, ale nastavte si tiché zvonění, dobíjejte baterky a vypněte si pípání ohlašující SMSku. Hodně štěstí.

E

Slovo šéfredaktora

Vážení profesori, milí studenti a čtenáři!

Do konce roku, desetiletí, století, tisíciletí nám zbývá pár dnů. Je to zvláštní, to jsme třeba před rokem říct nemohli. Konec tisíciletí nastává jednou za tisíc let, a proto bychom měli být na tuto událost zvláště připraveni. Vždyť budeme u toho. Vždyť na další tisíciletí budou lidé čekat zase tisíc let. Není to úchvatné. Ale zároveň si myslím, že oslavy nového tisíciletí nebudou o nic jiné než oslavy příchodu každého roku. Takový je život.

Za celou redakci vám přeji krásné Vánoce a plno splněných přání, také děkuji za vaše články, texty, ohlasy ... do Prostoru, které můžete stále posílat a doufám, že jich bude čím dál víc.

Obzvlášť děkuji profesorům, kteří také přispívají nebo budou přispívat svými články nebo odpověďmi ... do časopisu.

Kamil Mrázek (KM)

Ohlasy, názory, připomínky čtenářů

Milý Kamile,

zajímalo by mě i celou naši třídu, proč se za celou existenci tvého skvělého časopisu Prostor nikdo v žádné anketě nezeptal alespoň jednoho našeho spolužáka.

Neberu to jako plánovanou diskriminaci, ale právo vyjádřit se má přece každý. Objektivní noviny, o které se určitě snažíte, by se měly pokusit pokrýt všechny názorové skupiny.

Úroveň anketních otázek je pofiderní a nehodná průměrného intelektu našich studentů. Otázky by měly aktuálně reagovat na situace ve světě. Otázky typu: „Co jsi dělal o prázdninách?“ jsou tak vhodné maximálně pro první stupeň základních škol.

Doufejme, že jsi nás pochopil.

S vírou v lepší zítřky zdraví **Járo (S.C.)**

(Pilot, Peni, Homer, 2 metry & Red Songa)

Odpověď:

S větou „...za celou existenci tvého skvělého časopisu...“ zcela nesouhlasím. Není to můj časopis, snažím se, aby byl náš, všech studentů. Prostor je váš časopis. Já si vážím toho, že někteří studenti se jako redaktori zapojili do jeho tvorby a budu ještě radši, když se budou zapojovat nejen redaktori, proto díky za tento váš ohlas.

Při více než 600 studentů, nelze zaručit, že jedna anketa pokryje studenty všech tříd. Každá anketa pokrývá vždy studenty z několika tříd a také různých ročníků pro větší objektivitu. Je ale velmi nepravděpodobné, že se v anketách za celé působení Prostoru redaktori ještě nezeptali alespoň jednoho studenta každé třídy. Pokud se tak stalo u studentů třídy 5.C, pak se to určitě tento měsíc napravilo a bude dále napravit.

Ankety a otázky, pokud je to možné, jsou vždy aktuální.

V listopadovém čísle Prostoru byla anketa o sportu, protože skončily letní olympijské hry, v říjnovém čísle - anketa o prázdninách, protože skončily prázdniny.

Otázky typu: „Co jsi dělal o prázdninách?“ se mi nezdají zase tak nevhodné pro studenty. Že by vás už nezajímalo, co dělali studenti (spolužáci) o prázdninách, zda byli doma nebo na Hawaii, zda měli brigádu nebo se nudili jako vy?

Rád bych upozornil na to, že čím více jsou otázky složitější, na přemýšlení, tím méně na ně studenti odpovídají nebo si více dělají srandu. Taková anketa je zároveň náročnější na čas.

Také byste neměli zapomínat, že na naší škole je velký věkový rozptyl studentů. Každý člověk je jiný, každému se líbí něco jiného.

Ale vaše připomínka je akceptována a doufám, že v tomto čísle je i splněna a bude plněna i nadále.

KM

Pokud chcete Prostor dostávat každý měsíc, můžete si ho stále objednat. Stačí vhodit papírek s nápisem „Objednávka“, se svým jménem a (pokud je) třídou do schránky Prostoru před děj. uč. nebo napsat na e-mail redakce. Objednávky můžete rušit osobně u Kamila Mrázka z 6.B před uzávěrkou dalšího čísla.

Bezplatná inzerce

Chcete něco prodat, koupit, nabídnout, vyměnit, je tu pro vás bezplatná inzerce pro studenty.

Vzkazy

Pomocí časopisu můžete poslat někomu vzkaz, pozdrav, přání k svátku nebo narozeninám

Vzkazy a inzeráty vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pošlete e-mailem.

Časopis Prostor stále dává možnost

Chcete se stát redaktory tohoto časopisu nebo jenom pomáhat při jeho tvorbě?

Jste ctizádostiví, chcete něco dokázat, rádi píšete, máte zajímavé nápady?

Chcete se seznámit s řadou slavných osobností, mít možnost poznat se s jinými lidmi osobně na akcích, kterých se mohou zúčastnit pouze redaktori Prostoru?

Chcete se naučit něco z oblasti žurnalistiky?

Chcete být součástí redakce časopisu, který je známý nejen na této škole?

Chcete mít plno výhod, které jen tak někdo nedostane, pak se staňte členy redakce Prostoru.

Tato nabídka není určena pouze těm, kteří chtějí psát, ale i studentům, kteří by chtěli pomáhat časopis kopírovat, roznášet po třídách, udržovat webové stránky a grafickou úpravu papírové podoby a jiné.

Všichni jste vítáni.

(Informace u K. Mrázka z 6.B)

Příště v Prostoru:

Ze školních sešitů

Reportáže, fotky -
Silvestr

nové století

názory, poezie atd.

škola

Šéfredaktor:

Kamil Mrázek
(kms.expert@usa.net)

Redaktori:

Pavla Sližová
Eva Klusová
David Heczko
Helena Uhlářová
Petr Ščigel
Petra Drongová
Honza Nieboras
Petra Lancová
Kamila Římanová
Marie Kolářová
Jakub Szkandera
Martin Valkus

Korektor:

Kamila Římanová

Grafická úprava:

Kamil Mrázek

vyšel: 4. prosince 2000
náklad: 235 výtisků
vychází každý měsíc

uzávěrka dalšího čísla:

20. prosince 2000

páté číslo vyjde:

4. nebo 8. ledna 2000

Tento časopis získal grant
od nadace
Open Society Fund Praha

Internetová adresa:

www.gymtri.cz/prostor

e-mail:

prostor@gymtri.cz

Své názory, připomínky, myšlenky, články a jiné vhazujte do schránky Prostoru před dějepisnou učebnou nebo pište na náš e-mail.

Všechny otištěné články nemusí vyjadřovat názory redakce.

Prostorové otázky a odpovědi profesorů

Mgr. Romana Cieslarová

✍️ Přišla jste po mateřské, učíte tytéž třídy jako předtím?

Vrátila jsem se pouze do jedné ze tříd, ve kterých jsem učila před mateřskou dovolenou. Je to dnešní 5.C. Mí staří známí.

✍️ Kolik máte dětí?

Mám tři syny. Honzíkovi bude šest, dvojčata Ondrášek a Tomášek mají dva a půl roku.

✍️ Až na to budou mít věk, budete chtít, aby chodili na tuto školu?

Tak dalece budoucnost našich dětí neplánujeme.

✍️ Učíte český jazyk, co jste měla z tohoto předmětu na střední škole?

Jedničku. Ale myslím, že to není směrodatné. Jeden můj kamarád, dnes vysokoškolský učitel, měl na gymnáziu z češtiny dokonce čtyřku. Tím chci říci, že člověk se může vypracovat i později. Někdo si prostě důležitost vzdělání uvědomí, až když odejde ze školy.

✍️ Jaká byla vaše středoškolská léta?

Maturovala jsem na našem gymnáziu právě před deseti lety. Ráda vzpomínám, byli jsme dobrá parta. Ze spolužáků jsou dnes mí nejlepší přátelé. Mou třídní byla paní profesorka Vilma Sikorová a byla na nás až moc hodná.

✍️ Jaké vlastnosti jsou pro vás charakterizující?

Bez komentáře.

✍️ Co vás přimělo k tomu stát se pedagogem?

Několik lidí mi, nezávisle na sobě, řeklo, že bych byla dobrá učitelka. Asi jsem tomu uvěřila. Svou roli sehrály pochopitelně i jiné faktory: ideály, iluze, pracovní možnosti, místo bydliště, hlad ...

✍️ Splnila tato práce vaše očekávání?

Zatím je brzo na jakékoliv závěry. Ale abych se úplně nevyhnula odpovědi, tedy ano i ne. Těší mě dělit se s lidmi o poznatky, zprostředkovávat jim poznání o literatuře i dějinách. Ale netěší mě dělat to proti jejich vůli.

✍️ Jaké jsou vaše vztahy k ostatním členům zdejšího profesorského sboru?

Dobré.

✍️ Kterou knihu máte nejraději?

Těžká otázka. Mám ráda hodně knížek, ale některé přece jen raději. Z různých důvodů, to by bylo na delší povídání.

Jsou to především prózy Josefa Jedličky, Jiřího Kratochvila, deníkové dílo Jana Zábrany a román Sto roků samoty od Gabriely Garcíi Márqueze.

V současné době však po večerech nejčastěji čtu Kočičiny kocourka Damiána od Václava Čtvrťka.

✍️ Jaký druh hudby máte ráda?

Nejčastěji poslouchám Vlastu Redla, Nerez, písne tvůrčí dvojice Hapka – Horáček, Mňágu, Buty, Chinaski, Beatles, Doors, R.E.M.

✍️ Navštěvujete školní bufet? Jestli ano, co si nejčastěji kupujete?

Občas. Pečivo.

✍️ Jak jste strávila letošní prázdniny?

Týden jsem strávila na dovolené s rodinou v Nízkých Tatrách. Po zbytek času jsem se těšila na začátek školního roku!

✍️ Co podle vás na našem ústavu chybí?

Dětský koutek. Tam by mohl najít azyl leckdo.

✍️ Kdybyste jela na pustý ostrov, které tři věci byste si vzala s sebou?

- 1) Jedna kniha by byla málo, takže knihovnu.
- 2) Budík, abych nic důležitého nezaspala.
- 3) Aladinovu lampu, kdybych náááhodou ještě něco, kromě výše uvedeného, potřebovala.

✍️ Na co se nejčastěji díváte v televizi?

Zpravodajství, české filmy, Kouzelnou školku, cyklus Nevyjasněná úmrtí, Ally McBealovou.

✍️ Měla jste na střední škole nějaký idol? Koho?

Ne.

✍️ Máte ráda vtipy o učitelích?

Nevadí mi.

✍️ Děkuji za odpovědi

Eva Klusová

Malé lžičky

Dnes se obzvláště těším na oběd. Máme kuře a na přílepkovou pudink s ovocem. Ani mi moc nevádí, že musím vystát tu ohromnou řadu. I přesto, že bych se mohla předběhnout, neudělám to. Předbíhání je doména mladších spolužáků a přece jim nebudu lézt do zelí.

Už jsem skoro u okýnka a doufám, že mi kuchařka neřekne: „Zkus to ještě jednou, (píp), nemáš oběd!“ Oběd mám. Teď už jenom najít volné místo v zalidněné jídelně (jenom opravdu vybíravý člověk by si nechal ujit tento oběd). Táhle je volno, přesně v rohu, odkud mám výhled na celou jídelnu.

Polévka není špatná, ale druhý chod mě láká více. A navrch můj oblíbený vanilkový pudink s ovocem. A jejej, zapomněla jsem si vzít lžičku. Spěchám k okýnku, ale ejhle ani tady nejsou lžičky. Asi došly. Tak mi nezbyvá jiná možnost než polévková lžice. Sice si „můj“ pudink nemůžu tak dobře vychutnat, ale budiž, přece jim to tady nenechám.

Proč nejsou malé lžičky? Že by vždy, když přijdu na oběd, došly? Nebo se nevedou? Vedou se, ale jenom takové ty „divné“ hliníkové. Dalo by se říct, že pouze pro prvního „majitele“. Nenechavci se smyslem pro moderní umění z nich pak tvoří „palzyčky“. Ty se u okýnka vyskytují taky jen zřídkka.

Kamila

Je to velmi pohodlná teorie tvrdit, že génius se navzdory všem těžkostem vždycky projeví ... Kdo však dokáže zjistit, kolik skvělých geniů potichu vzalo za své, aniž kdy dosáhli věku dospělosti?
(Russell)

Nenacházíme vůbec žádné lidi se zdravým rozumem kromě těch, kteří souhlasí s našimi názory.
(Rochefoucauld)

Listopadová soutěž

Do soutěže o názor na téma: „Klady a zápory na třineckém gymnáziu“ jsme obdrželi pouze tři soutěžní texty, a proto se všichni soutěžící umístili na výherních pozicích.

O výherním umístění těchto názorů se rozhodlo hlasováním.

Na prvním místě se umístil názor Klady a zápory na třineckém gymnáziu, jehož autor vyhrává 50,- Kč. Na druhém místě se umístil a tedy 30,- Kč vyhrává názor napsaný inteligencí tohoto ústavu a třetí místo obsadil a 20,- Kč vyhrává autor názoru Klady a zápory GymTRI.

Všem zúčastněným a zároveň výhercům gratulujeme. Pokud vám (finanční) ceny nebudou předány, vyzvedněte si je u Kamila Mrázka z 6.B.

Pro všechny ostatní a nejen pro ně máme informaci, že další možnost, jak získat výhru v literární soutěži, budete mít za měsíc. Prostor je tu pro vás.

redakce

Názory průměrných dívek na klady a zápory našeho gymnázia

Vážená redakce,

ano, jsme to my, dívky tohoto ústavu, které chceme jednoznačně a výstižně zhodnotit situaci kladů a záporů na našem gymnáziu. My, které se neobjímáme svůj názor veřejně publikovat a dokázat tak, že zde máme dominantní postavení. My, které jsme předurčeny k inteligenci a tudíž i první ceně této soutěže.

Tak teď už ale k tématu. Jako první problém bychom chtěly jmenovat ten úžasně složitý stroj nacházející se na druhém poschodí našeho ústavu. (Zaslechly jsme, že je to kopýrka). S ovládáním tohoto podivuhodného přístroje určitě nemáme problémy jen my, ale jistě i spousta jiných dívek. A už vůbec nám není jasné, jak ho mohou ovládat ty, jen na jedno myslící, individua opačného pohlaví. Myslíme si, že by nebylo vůbec špatné, kdyby tento stroj měl stálou ob-

sluhu, nebo kdyby byl na zřetelném místě vyvěšen jasný a přehledný návod k jeho použití.

Dále se pak musíme pozastavit nad naší zubní ordinací. Nebylo by přece jen lepší zříditi místo ordinace gynekologickou poradnu? Návštěvnost by určitě nepoklesla. Pouze by se změnila poloha při prohlídce, což nám dáte všichni za pravdu.

Snad by bylo vhodné zmínit se i o kladech našeho gymnázia, ale na to nám, prudce inteligentním osobám, už nezbyvá čas. Běžíme si přepudrovat nosíky.

Tak se měj krásné Prostore a pamatuj, že při další možné situaci se Ti jistě ozveme.

P.S.: Peníze nejsou důležité, a proto výhru věnujeme na provoz Vašeho úžasného časopisu.

S pozdravem

inteligence tohoto ústavu

Klady a zápory GymTRI

Tak zkusím začít tím kladným, co se odehrává za zdmi tohoto „ústavu“. Tak samozřejmě ta „banda“, nejenom lidí našeho ročníku, ale celá ta, no skoro „rodina“. Už sem tady nějaký ten pátek, tak vím, co si ke komu můžu dovolit. Například nezkoušejte kolegovi S. říct na pozdrav třeba „zdarbůh“, z jeho očí poté vyšlehnou plameny přímo pekelné.

Na tomto gymnáziu se setkávají snad všechny světové názory od anarchistů až po „komerčáky“ – a nějak tady přežíváme. Všichni si musí pomáhat v boji o „holý život“ proti profesorskému sboru a známkovacím sešitkům.

Dokonce i vyučování dovede být někdy zábavné, například pro hlášky paní profesorky v biologii: „řitní otvor je taky díra“ nebo „proboha, vy ten hmyz berete jenom jako, že něco zašlápnete a jdete dál“. Má to však i své zápory,

přemýšlejte, všichni je znáte – kapky ledového potu při zkoušení, nervy před prověrkou. „Nejlepší“ jsou stejně „xychty“ všech lidí ve třídě, když milý(á) pan(i) profesor(ka) přijde a „dneska si napíšeme prověrku“. Nehlášenou, samozřejmě. Protesty nic nezmůžou, měl ses učit, studente! To potom přijde vhod velká přestávka – někteří jdou do bufetu za naším sluníčkem paní Lyskovou, někteří ven, „provětrat plíce“ – to nekuřáci nepochopí, jak stresovanému rozklepanému studentovi přijde vhod taková cigareta! A to nám zakažují. Je toho ještě hodně, někdy jsou dny, kdy se pro bolení břicha za smíchu nemůžu zvednout ze židle, ale i dny kdy bych si nejraději hodil „mašli“. Však to znáte, ale myslím si, že ty klady jednoznačně převažují.

‘65 Dodge

Klady a zápory na třineckém gymnáziu

Objektivně říct, zda je něco kladné či záporné je nemožné. Záleží na tom, co kdo považuje za klad či zápor, a z tohoto důvodu nebudu psát o kladech a záporech. To, co je klad a co je zápor, ať si domyslí každý sám.

První co vás na škole uchvátí je její budova. Chloubou je nová přístavba se solidně zařízenou aulou. Tím, že byla přilepena k původní budově, způsobila krásnou dvoubarevnost budovy. Největší okrasou jsou samozřejmě sochy na balkóně, na které už začíná působit zub času a zákeřní holubi. Zařízení tříd je vyhovující, i když mezi třídami jsou až propastné rozdíly. Ještě je zde stará přístavba, která je téměř nevyužívaná a chátrá. A podle toho, kolik má škola peněz a kolik by stálo zboží, bude chátrat ještě hodně dlouho.

První setkání s touto školou byly pro většinu přijímačky. Tato škola je sice výběrová, ale stane se, že některé roky jsou početně slabší, a tak se může stát, jak se stalo, když jsem přijímačky dělal sám, že se nedostalo, podle mých informací, celých pět dětí, což je poněkud slabší filtr.

Pokud jste neměli u přijímaček špatný den a dostali jste se sem, nafasovali jste různé profesory. Kvalitativně jsou na vysoké úrovni, jsou odborníky v tom, co učí a tomu, co učí, taky rozumí. Avšak najdou se i takoví, kteří ač svému předmětu rozumí, nedokáží látku vysvětlit nebo probírají tak rychle, že ani sami neví, co už probrali. A někteří to umí zase tak dokonale, že tomu vlastně pořádně nerozumí.

Pokud už na tuto školu chodíte nějakou dobu, tak si krátíte výuku čtením Prostoru. Je dobré, že mají studenti svůj časopis, do kterého snad mohou i přispívat, je čtený a jehož redaktori si za svou práci jistě zaslouží úctu. Je někdy nazýván jako komerční, což je naprosto hloupost, abych byl slušný. Ale i chyby se najdou. Od drobných pravopisných až po nepřilíš vhodné určení názvu, který je církevními organizacemi a nacistickou ideologií (Lebensraum – životní prostor) zavádějící. Na druhou stranu je třeba přiznat, že název je i výstižný, protože prázdného místa je opravdu hodně, a pokud tam nějaké před uzavěrkou je, tak tam něco napíše Kamil Mrázek, jehož články mají špatnou úroveň.

A pokud na tuto školu chodíte, potkáváte různé studenty, mezi kterými se najdou i sprejeři. Jak je poznáte? Nevím, jak poznáte dobrého sprejera, ale špatného poznáte tak, že se nechá chytit, jako ti naši. Nejenže se nechali chytit, ale jejich dílo bylo nepovedené. Ovšem největší drzostí je, že jejich díla přemalovali jiní lidé. Snad jim aspoň dobře zaplatili. V souvislosti s tím by bylo dobré, aby se nechal chytit ještě někdo jiný, a možná by se zaštrajchovaly i ostatní nepovedená díla jiných sprejerů, a kdyby se nikdo nechtěl nechat chytit, mohli bychom se složit na barvu nebo barvy, když už je zeď vícebarevná.

Lumír Sekula (6.A)

Zloděj v ústavu?

Toť otázka! V pátek 3. listopadu 2000 se totiž ze zamčené dvíř šatny tělocviku „ztratily“ dvě peněženky. Jejich celkový obnos činil téměř 1000,- Kč + telefonní kartu. Je sice možné, že holky mohly své peněženky někde zapomenout či vytrátit a je náhodou, že se to oběma stalo v tentýž den. Nejen já si ale myslím, že v tomto případě nešlo o shodu náhod, nýbrž o sprostou krádež.

Nikdo neví, kdo ty peníze vzal, ani jak se do šatny dostal, byl-li to někdo z gymnázia nebo úplně cizí člověk ...

Jménem svých dvou kamarádek však dotyčnému zlodějíčkovi přeji, ať si ty penízky užije, ať je pořádně roztočí nebo, ať se jimi klidně udává, ale jestliže prachy nutně po-

třebuje, tak tahle forma zisku nepatří mezi ty nejlepší. Nechť jde třeba zametat chodníky před školou nebo ve svém volném čase roznáší noviny, je přece tolik možností, jak získat finance „normálním způsobem“.

V dnešním světě už lidé asi nemají ani čas přemýšlet, zdali to, co dělají, je správné. Nejspíš všichni hledáme tu nejjednodušší a nejrychlejší cestu, jak se dostat k cíli. někdy to jde hladce (viz tento případ), občas ale narazíme na překážku a musíme se vrátit na začátek. Někdy opakujeme stejnou chybu tak dlouho, dokud nepochopíme, že touto cestou to prostě nejde a musí se na to úplně jinak.

Pavla

Místo činu – rybárna

Dne 10. 11. 2000 v 19:00 hodin se v rybárně, jak asi všichni ví, konala Bažantnice. Hodně lidí nejprve nevědělo, kde se ona rybárna nachází, ale podle počtu účastníků ji našli i ti, co do poslední chvíle ani netušili, že se bažantnice koná. Hned u vchodu mi bylo od dívek z 6.A na ruku natisknuto razítko nějakého trpaslíka a křížek lihovým fixem a než jsem si onoho trpaslíka stačila prohlédnout, už se mi na pravé ruce skvělo krásné tlusté prase. Z toho jsem usoudila, že to asi bude stát zato.

Vešla jsem dovnitř. Oslnila mě různá barevná diskotéková světýlka, ve kterých vaše umělecké kreace, pracně nacvičené doma před zrcadlem, vypadají jako pohyby robota, který se snaží tančit.

Řekla jsem si „No nazdar, to bude trapas!“, ale protože tak vypadali úplně všichni, nejen já, nechala jsem to plavat ...

Nejprve se konalo pasování bažantů. Prváci se tady smrskli uprostřed parketu a šestáci je omotali rolí toaletního papíru. Poté museli složit přísahu, vypít něco dost odporného (podle slov jedné prváčky: „Nejspíš Maggi nebo kofola se solí“) a maturanti je smetákem pasovali na „bažanta roku 2000“. Abych pravdu řekla, ani mi jich nebylo líto. Něco podobného, ačkoli méně drastičtějšího, jsem si prožila minulý rok v Dělnickém domě.

Mé pozornosti neuniklo několik nápisů na zdech: „Kouření zakázáno“ a „Osobám mladším 18 let alkohol nepodáváme“. Od 6. A to sice bylo moc hezké, ale „oranžově svítící světýlka“ v prstech některých přítomných a bílé kelímky, ve kterých určitě nebyl čaj, v rukou bažantů říkali svoje ...

Jelikož jsem nekuřák, vadil mi

docela smrad z cigaret, ale po 22:00, kdy už přes bílou mlhu nebylo vidět, jak na nápisy „Kouření zakázáno“, tak na druhý konec celkem malého sálu, a kdy mé vlasy i oblečení nasákly tamní „atmosférou“, mi to začalo být jedno. Stala se ze mne totiž „žena s vůní nikotinu“.

Přítomní si také stěžovali na malý prostor, který rybárna poskytovala. Vážně to tam začínalo houstnout, zejména v pozdějších hodinách, kdy už se nekontrolovala razítka na ruku ani vstupenky. Tím pádem se dovnitř nahrnula různá jiná cizí individua a na parketu nebylo k hnutí.

Určitě by stála za zmínku hudba. Případlo mi, že D.J. Marek Cienciala poslouchá jistý druh hudby (house), který se mu líbí a má jej tudíž i ve svém repertoáru, jiný žánr jakoby pro něj neexistoval. Netvrdím, že by měl pouštět něco jako Lunatic či V.I.P., ale každopádně bych nejen já ocenila třeba Red Hot Chili Peppers, Modjo, French Affair, Reamon ..., prostě normální moderní hudbu. Proti tomu, co ten D.J. pouštěl, nic nemám, ale všeho moc škodí!

Rodičovská opatření mi kázala být do půlnoci doma, a tak jsem po 23:30 opustila místo činu. Sice bez bundy, klíčů a peněženky, které jsem tam bohužel mezi tolika lidmi nemohla najít, ale přece na druhý den se bunda našla.

Všechno to končilo před třetí hodinou ranní, kdy už na parketu zůstali jen opravdoví šílenci a „pařmeni“. Myslím, že se to vydařilo, ale jak se možná většina lidí shodne: „Až na tu hudbu to byla docela fajn akce.“

P.S.: Bažantů přišlo hodně, ale profesor ani jeden.

Pavla

Cesta zpět

Kdo je to člověk? Je to ten, co se nechce nikdy vrátit na stejné místo? Ten, kdo hledá něco nového, neznámého? Jistě, řeknete. Ale kdo z nás nikdy nezatoužil mít něco, nebo být někde v minulosti? Kdo z nás nikdy nezatoužil trochu se vrátit?

Každý říkáme, že hledáme něco nového, nějaké povyražení. A přitom se dostáváme do stále stejných, neměnných, zažitých vzorců chování a situací. Vše, co jsme jednou prožili se k nám intenzivně vrací každý den, každou hodinu, každou minutu... Někdy jen ve vzpomínkách, někdy v podobnosti toho či onoho okamžiku, který nás šokuje. My sami jsme si naše myšlení přetvořili tak, abychom se chovali stále stejně - předvídatelně. Ale proč? Není to škoda? Nejedná se o lidi kolem nás - ti nás mohou předvídat a nám osobně to může být úplně jedno. Ale co my? Jsme opravdu spokojeni, když zažíváme stále stejnou věc stále stejným způsobem? Proč se jednou nepřekvapit a udělat něco, na co nejsme připraveni?

Každý den stojíme tvář v tvář stejným událostem: „Ahoj, kam jdeš? Nechceš společnost?“ Udělejme něco, co překvapí

Nebojte se vyjádřit!

1. Co si představujete pod pojmem globalizace?
2. Jaký je váš názor na globalizaci?

Mgr. Marcel Gibiec

1. Globalizace = propojování (kultur, ekonomik, regionů, států, oblastí). Děje se tak formou integrací, spolupráce, komunikace, finančních toků, pohybu zboží, financí. Globalizace začala v době objevování nových kontinentů (15. - 16. st.). Ekonomický podtext získává v době prům. revoluce, maximální rozsah od 2. sv. války. Její klady jsou industrializace, urbanizace - vyšší živ. úroveň. Záporům jsou stále větší rozdíly mezi nejbohatšími a nejchudšími oblastmi světa, globální ekologické změny v jednotlivých geosférách naší planety, politický neovlivnitelný proces, zánik (asimilace) kultur, jazyků, tradic.

2. Globalizace je znakem materiálně založené společnosti s malou možností vlivu na její průběh.

Ing. Zora Hýblová

1. Zejména setření národních rozdílů.
2. V podstatě negativní.

student 2.B

1. Nic.
2. Žádný.

student 5.C

1. Jiným slovem integrace v různých odvětvích lidského tvoření. Je to politicky, finančnícky, obchodní, kulturní a sjednocovací proces.
2. Tak jako každý sociologický proces potřebuje i globalizace čas na plné rozvinutí k spolehlivému fungování a k tomu, aby si na ni zvykli různí lidé s různými zvyky v různých zemích světa s různým stupněm integrace a vývoje.

Petra Drongová, Petra Lancová, KM

Kéž by bylo více času a lépe využitého!

Dlouho jsem uvažovala, co bych tak asi mohla napsat našemu milému školnímu časopisku. Chtěla jsem to udělat už dávno, ale jak jistě víte, student na této škole má velmi málo času. Tím bych se taky chtěla tak trochu zabývat. Myslím aspoň v těchto několika málo větách.

Každý profesor si myslí, že máme pouze jeho předmět a

vůbec nemyslí na chudáky studenty, kteří mají asi ještě dalších tisíc úkolů do jiných různých školou povinných „aktivit“. Třeba taková latina. To je největší ztráta času. Proč se místo ní nemůžeme třeba učit informatiku. Jasně, největší chudáci jsou humanitní třídy. Lituji je. A tím samozřejmě taky sebe.

Anonym

každého. A hlavně nás samotné: „Ahoj, ať jdeš, kde jdeš, jdu s tebou.“ Proč se pořád opakovat?

Řeknu vám proč. Protože člověk hledá jistotu, o kterou se může opřít. Člověk potřebuje něco, co mu dodá sebedůvěry, když zklame. Něco, jako je věta (kterou používáme často a jen proto, že minulé situace dopadly stejně): „Vždyť jsem věděl, že to tak dopadne.“ nebo „Je to pořád stejné - nic se nezměnilo.“

Proč se vracet do minulosti? Pojďme i v minulých situacích najít něco nového. Nesnažme se je prožívat znovu. Všechno se mění. I ty situace. Jen my, my zůstáváme a hledáme stíny, mnohdy dávno vybledlé.

Člověk je tvor, který jde do budoucnosti přes minulost. Člověk je tvor, který jde vpřed, jen aby se jednou mohl vrátit. Zkusme to změnit. Otevřme oči a konečně najděme sami sebe v tom nepřeborném množství vzorců chování, které nás nikdy ani nenapadly. Zkusme to všechno změnit! Zkusme konečně dojít někam dál! Zkusme konečně žít...

Černý Princ

Tobě

Nenávidím se a nenávidím tahle slova, která píše,
protože vím, že vzplanou jako má duše
a tak shoří vše, co ve mně žilo – můj krásný svět
Byl jsi to Ty
Obyčejný člověk, cítící strach i bolest
Vím, že vzít si život je hřích,
ale ještě větší by byl bez tebe žít
Chci zapomenout
a proto před vším utíkám
Je ze mě troska
Člověk, který se stal lovnou zvěří svých myšlenek
Bojím se Tě potkat
a zároveň mám strach, že Tě neuvidím
Uráží mě to, co k Tobě cítím – je to směšné
a nemůžu se tomu smát -
je tu jen zoufalství a strach
Tajně Tě pozoruji z dálky
nevím, jestli to víš
Připadám si jako zločinec
Teď zjišťuji, že od té chvíle co Tě znám
svůj život nežiji - jen existuji
Nenávidím Tě! Nenávidím sebe, tenhle papír,
tuhle tužku, kterou držím
protože místo ní nedržím Tebe

Kumišaja (5.B)

Je podzim

Je podzim, listí všude,
plno ve větru ho poletuje,
dědek o berlích tudy jde,
studený vítr mocně duje.

Je podzim, nebe chladné je,
slunce svítí, ale nehřeje,
cesty hýří červenými barvami
listů, po nich (jde) děd s holemi.

Je podzim, ptáci na jih
odletěli, místo písni jejich,
zpívá si vítr tu svou,
píseň krásnou, leč studenou.

Je podzim, děd v parku
na lavičce sedí, flašku
rumu v rukou třímá,
pomaloučku jímá se ho zima.

Už není podzim, hodně sněží,
děd svou láhev stále drží,
i ty berle jsou tu ještě opřené,
dědek jako by byl z kamene.

Lennie

**Učení stoiků, že máme
svým žádostem odpomoci
vyhlazením svých potřeb,
mi připadá jako výzva:
uřízneme si nohy,
abychom nepotřebovali boty.**

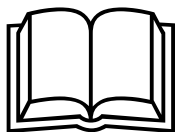
(Swift)

Jen svět III.

Z propadlé oblohy
padají kapky deště
a pleskají do tvých
vypleštěných tváří ...
Metafora nepodařeného dne
se přenesla do vzducholodi
smogu velkoměsta
V tisících tvářích
nenachází pochopení
ani kapička jejich lítosti
se neukáže na slunečním světle
uvnitř proudu myšlenek bez těl.
Z propadlé oblohy
padají kapky deště
a tvá děravá hlava
přestává myslet ...

Černý Princ

**Kniha je zrcadlo -
když se do něho podívá
opice, nemůže z něho
ovšem vyhlížet apoštol.
(Lichtenberg)**

Bažant

rubrika pro bažanty a jinou polní zvěř

Velevážené bažantstvo,

tato rubrika je určena pouze pro vás. Všechny „nebažanty“
proto žádám, aby přestali číst. Zároveň je upozorňuji, že čtení této
stránky by mohlo vážně ohrozit jejich psychické zdraví.

Stránka má za úkol vás připravit na přežití v tomto ústavu.
Současně se snaží vám usnadnit orientaci na gymbu.

Co je to bažant?

Vyhledal jsem v moudrých
knihách i ve své paměti vysvětlení
pojmu BAŽANT zde vám
ho předkládám:

1. Pták z čeledi hrabavých. Je
charakteristický dlouhým stupňovitým
ocasem (samec měří 76-89 cm, samice 53-64 cm).
Samec má zlatavě měděné,
tmavě skvrnitě zbarvení. Konce
a okraje křídel má světle kávové,
podobně i ocasní pera, na
kterých jsou příčné černohnědé
pásky. Horní část křídel a kostřec
jsou šedé, hlava fialovočerná,
lesklá, poušky červené. Samice
je světle kávová, skvrnitá.
Domovem bažanta obecného je

Asie, odkud byl převezen do
Evropy, Severní a Jižní Ameriky.
Obývá zejména polní lesíky. Tok
samců se skládá z pohybových
a hlasových projevů a z bojů.
Hnízdo je zpravidla na zemi
v polní kultuře nebo v různých
porostech. Na 10-15 nahnědlých
až nazelenalých vejcích sedí
samice 23-27 dní. Mláďata po
vylíhnutí opouštějí hnízdo,
samice je však vodí. Potravu
tvoří hmyz, semena a bobule.
Lovný pták.

2. Žák nebo student prvního
ročníku zpravidla pronásledován
„nebažanty“

autor z vašich řad

Pokračování příběhů jednoho bažanta aneb B. pokračuje

Myslím, že vám, věrným čtenářům, nemusím znova
představovat našeho milého B. (čti Bé). A pokud se vám náhodou
v říjnu nedostal tento časopis do ruky, pak věřte, že B. je jedním z
typických bažantů studujících na třineckém gymbu.

Náš milý B. se jednoho dne rozhodl, že si půjde do bufetu
koupit Kofolu. Řada byla obrovská a B. se zdálo, že lidí v ní vůbec
neubývá, ba naopak přibývá. A po chvíli na to přišel! Oni se ti
„nebažanti“ předbíhají! A tak to taky zkusil. Byl však bez milosti
vyhnán zpátky na konec řady. Teprve tam si všiml, že dopředu se
dostanou jen ti, co tam mají spolužáky.

Kromě novinek „přestávkových“ však objevil i novinky
„vyučovací“. Například zapisování známek. Po dlouhých dvou
měsících zjistil, že si studenti známky zapisují sami. „Kdo by to byl
řek, že jsem si ten trojec ze zeměkoule měl napsat sám?“ pomyslel si.

I když už jsou tři měsíce školy pryč, milého B. stále potkávají
nečekané příhody. O některých z nich si (snad) přečtete příště.

Jakub Szkandera

Peníze až na prvním místě

Představte si třídu. Ne
obyčejnou třídu, ale třídu
s vysokým procentem studentů
z bohatších rodin. Není to nic
výjimečného.

Ale teď si představte profesora
nebo profesorku, který
vám neustále předhazuje, jak
není v této třídě problém s
penězi a jak jste líní, že nechcete
nikam jezdit a dokonce si
nechcete kupovat ani knížky za
pár set korun. A přitom třeba
vůbec nemyslí na to, že ne

všichni v této třídě mají milióny
až miliardy korun v bance. Jak
se má potom asi cítit student,
který na zájezd za dvacet tisíc
nemá dost peněz? Některým
profesorům je to nejspíš úplně
jedno. Zajímá je jen jediné,
sehnat dostatek „bohatých“
studentů na to, aby oni mohli
jet na výlet. Asi jim vůbec
nedochází, že tímto jednáním
mohou spoustě lidí dost ublížit.

„chudý student“

Strídání učebnic? Nejméně 10x ročně!

Mám starší sestru, která studovala na této škole ještě před pár lety. A taky mám doma asi tak dvě tuny učebnic, které si moje sestra musela koupit, používat je tak půl roku a pak si koupit jiné, protože se profesori rozhodli brát látku podle jiné učebnice. „Staré“ učebnice už jí zůstaly, jelikož je neměla ani komu prodat, protože kdo by si koupil učebnici, podle které už se látka neprobírá? Nikdo. A tak máme plnou půdu beden s učebnicemi, které už asi nikdy nikdo používat nebude. Ale dát je do sběru a vydělat tím tak pár korun, když za učebnice člověk zaplatí řádově stovky a stovky? Nikdy. To se radši budu kochat pohledem na plnou půdu nových knih (převážně anglických učebnic, které se mění nejčastěji) a kdo ví? Možná si jednou založím vědeckou knihovnu nebo archív.

E

Minivolejbal dívek

Ve čtvrtek 21. 12. od 12:30 do 16:00 se uskuteční turnaj ve volejbale dívek. Družstvo budou tvořit tři dívky, buď v rámci jedné třídy nebo skupiny v hodině TV. Turnaj se bude dohrávat v pátek 22. 12. dopoledne.

Hrát se bude ve dvou kategoriích:

Kategorie A – zdatní a pokročilí

Kategorie B – mírně zdatní a nepokročilí

Závazné přihlášky odevzdávejte profesorkám tělocviku do pátku 15. 12.

Na přihlášky uveďte jména, třídu a kategorii.

Herní pravidla a systém bude určen až po uzávěrce přihlášek.

Prostor

Ze sportovních výsledků

Středoškolský atletický pohár

Děvčata završila sportovní rok 2000 skvělým třetím místem v republikovém finále této soutěže. O vysoké sportovní úrovni závodu v Jablonci svědčí fakt, že bodový zisk našeho družstva – 9122 bodů by v předchozích letech vždy stačil na absolutní vítězství. Nejcennější odměnou pro naše reprezentantky Mrózkovou, Nastulczykovou, Przyczkovou, Walachovou, Jakešovou, sestry Stenclákové, Cieslarovou a Sikorovou byla údajně pusa od mistra světa a olympijského vítěze v desetboji Tomáše Dvořáka.

Přespolní běh

V bruntálském parku na regionálním kole naše dorostenky v sestavě Przyczková (1. místo), Sikorová (5.), Kozielková (10.), Cieslarová (12.) a Kluzová (28.) potvrdily svou kvalitu druhým místem. Naše přemožitelky z Gymnázia Frýdlant skončily na republikovém finále v Novém Městě na Moravě na 4. místě.

Házená

Starší žáci naší školy v tomto druhu sportu zaznamenali první kvalitní úspěch. Po vítězství v okrskovém a okresním kole vyzkoušeli své umění mezi nejlepšími družstvy oblasti. Přes jedinou remízu a tři porážky zaslouží Rzyman, Klepacz, Kurzok, Špok, Žižka, Bystrianský, Doucha, Siwy a Hudzieczek pochvalu.

Očekávané akce

- 6. 12. košíková (okresní kolo dorostenců)
- 15. 12. odbíjená (okresní kolo dorostenců)
- 21. - 22. 12. školní přebor tříletých družstev v odbíjené.

Mgr. Pavel Sikora

Oceláři osmé místo uhájili

Je neděle 19. 11. a já jsem se rozhodl, že půjdu na hokej. Třinec dnes hraje se Slavíi o osmou příčku v tabulce, oba týmy budou chtít vyhrát, mohlo by to být dobré utkání. Doma se nudím, a tak vyrazím již před půl pátou. Venku už je šero. Překvapuje mě, že ulice jsou téměř prázdné. Jen tu a tam se objeví nějaký muž nebo chlapec s šálou třineckého hokejového klubu.

Vcházím na stadión a obklopuje mě ta známá hokejová atmosféra. Proudí lidí chodících sem a tam, snad nekončící řady u stánků s pivem (bohužel), vážní mužové v černých uniformách. Hráči právě opouštějí ledovou plochu po nezbytném rozcvičení. Na hřiště vjela rolba, aby uvedla led do regulérní podoby. Zaposlouchal jsem se do hlášení rozhlasu. Ani nevím jak, ale uběhlo patnáct minut a na ploše se objevili první hráči. Za chvíli je už vše připraveno k zahájení utkání. V třineckém kotli to vše.

Úvodní minuty však za moc nestojí. Hra je místy až příliš chaotická, což vyhovuje méně technicky vybavené Slavii. Ta se taky dostává do první příležitosti. Kotásek předvádí nádherný bekhendový blafák. Posílá Novotného na led. Strílí, ale kotouč zcela prázdnou branku míjí. Z ochozů se ozvalo hromadné úff. V závěru mají naši možnost hrát již třetí přesilovku, ve které, jak se později ukáže, vstřelí Pavel Janků po nádherné přihrávce Richarda Krále první branku utkání. O několik málo sekund později doráží Němčický střelu Noska. 2:0. To již stadión exploduje nadšením. Všichni stojí na nohou a plácají rukama, seč jim síly stačí. O přestávkách opouštím stadión. Čekám na bratrance, se kterým provedeme rozbor první třetiny. Shodujeme se na tom, že dvoubankové vedení není objektivním vyjádřením poměru sil na hřišti.

Další vítězství Bystrice

I v sedmém kole 5. Msfl Bystričtí florbalisté nezaváhali a ve velice nervózním utkání zdolali celek Fbk Havířov „B“, který byl posílen třemi hráči z „Áčka“, těsně 1:0. Tím si upevnili vedení v soutěži. Nyní mají před druhým a třetím týmem dvoubodový náskok a nejlepší skóre v lize.

PŠ

To si zřejmě uvědomili i Slavisté a v úvodu druhé části se vrhají do útoku. Jenže branka padla na druhé straně. Podruhé se trefil Janků. To je začátek hokejové nádhery (hlavně pro fanou třineckého klubu). Třinečtí se vrhají do útoku a výsledkem je řada dobrých příležitostí, oddechový čas Slavie a pak čtvrtý gól v Málkově kleci. To už je na mladého brankáře příliš a nechává se strýdat. Oceláři pokračují ve skvělém výkonu. Jenže už je tu konec druhé třetiny, po které vedou Oceláři 4:0. „Tak a je to,“ říkám kamarádovi. „Teď už by se nemělo nic stát,“ odpovídá mi.

Začíná třetí třetina a já se těším na dalších dvacet minut útočného hokeje s několika góly v síti hostů. Jenže chyba lávky. Třinečtí, v domnění, že je už rozhodnuto, hrají ve vlažném tempu, čehož Slavia využívá a uzavírá Oceláře před Novotným. Ve 47. minutě vede Třinec už jen 4:2 a domácí trenér Vladimír Vůjtek si bere oddechový čas. Chvilí na to dostávají Oceláři možnost hrát přesilovku. Tu v 50. minutě využívá Petr Gřegeřek a o vítězi je rozhodnuto. V závěru utkání už třinečtí brání své vedení a spoléhají se na brejky. Rozhodčí ukončil utkání a hráči v bílých dresech se hrnou ke svému brankáři, aby mu poděkovali za předvedený výkon. Stadión se pomalu vyprazdňuje, jen kotel děkuje hráčům za vítězství. Ti se rozjíždějí směrem k nim a vrhají se po hlavách na led. Je to rituál, kterým oslavují každé vítězství. Teď už nic nebrání tomu, abych se vydal domů.

Cestou si v hlavě přehrávám branky a některé další okamžiky utkání. „Dobře že dneska vyhráli. To má člověk hned lepší náladu, i když zítra musí jít do školy.“ říkám si pro sebe.

PŠ